

ת"פ 18910/09/16 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד ולדימיר ז'טומירסקי, ולדימיר יודין, יקטרינה קופמן

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 18910-09-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
ז'טומירסקי(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

1. ולדימיר ז'טומירסקי (עציר)

2. ולדימיר יודין

3. יקטרינה קופמן

הנאשמים

גזר דין (בעניינו של נאשם מס' 1 בלבד)

כתב אישום ורקע

1. הנאשם מס' 1 (להלן גם: "**הנאשם**") הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, שייחס לו יחד עם נאשם מס' 2 עבירת **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (111 עבירות)** - לפי סעיף 415 סיפא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. לנאשמת 3, באותו כתב אישום, יוחסה עבירת **סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (111 עבירות)** - לפי סעיף 415 סיפא + 31 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן הפעילו הנאשמים, החל מחודש ינואר 2016 ועד לאמצע חודש אוגוסט 2016, משרד נסיעות בקריית שמונה שהיה רשום על שמו של נאשם מס' 2, ונמצא בבעלות משותפת של נאשמים 1 ו-2. נאשמת מס' 3, שימשה כפקידת הקבלה במשרד.

צוין כי הנאשם מס' 2 לא נכח בפועל במשרד ולא נטל חלק פעיל בניהולו.

הנאשמים הונו במועד הרלוונטי לכתב האישום 111 מלקוחות המשרד, שביקשו לרכוש טיסות לחו"ל ונופשים בארץ ובחו"ל.

שיטת ההונאה פעלה כך - לקוח שביצע הזמנה, קיבל שובר ממוחשב (ואוצ'ר), שנחזה להיות הזמנה תקפה של הטיסה והנופש המבוקשים, עבורם שילם הלקוח, לרוב במזומן. כל זאת כשבפועל המערכת במשרד לא הייתה מחוברת לאינטרנט והטיסות או הנופשים הרשומים בשובר הממוחשב, לא הוזמנו כלל, ורק עבור מעטים שרכשו טיסות ונופשים ליעדים בחו"ל, הוזמן רק כרטיס טיסה ואף הוא בכיוון אחד בלבד.

באופן זה, **קיבלו הנאשמים במרמה כספים על סך 541,059 ₪**.

לכתב האישום המתוקן צורפה טבלה (נספח א') בה פורטו שמותיהם של 111 המתלוננים, כשלגבי כל אחד ואחד מהם צוינו פרטי הטיסה או חבילת הנופש שקנה כל מתלונן במשרד הנסיעות של הנאשם, וכן התמורה ששולמה.

2. ביום 5/1/17, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן והנאשם הודה והורשע. סוכם כי ב"כ המאשימה תבקש להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית.

הוסכם בין הצדדים עובדתית, כי חלק מהמתלוננים הצליח "להציל" חלק מהסכומים ששולמו על ידי פנייה לחברות האשראי, ואולם מדובר בסכומי כסף לא ידועים, אשר הינם קטנים ביחס לסכום הנקוב בכתב האישום (541,059 ₪) שגרפו הנאשמים במעשי המרמה.

3. אציין כי נאשמים 2 ו-3 הודו אף הם במסגרת הסדר הטיעון והורשעו. נאשם מס' 2 הורשע על סמך הודאתו, והמאשימה הצהירה כי במועד הטיעונים לעונש, תבקש להטיל עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

לגבי נאשמת מס' 3 - על פי הסדר הטיעון, נקבע כי היא ביצעה את העבירה בלי שהורשעה, ב"כ המאשימה הצהירה כי המדינה תעמוד על הרשעתה בדיון ותבקש להטיל עליה 4 חודשי מאסר שיכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שרות.

עוד נקבע כי לגבי נאשמים 2 ו-3 יוגשו תסקירי שרות המבחן, והטיעונים לעונש בעניינם נדחו ליום 3/5/17.

טיעוני הצדדים לעונש

הצדדים הגישו את טיעוניהם לעונש בכתב.

ב"כ המאשימה הגישה, כראיות לעונש, הצהרות נפגע עבירה, בהתאם להוראותיו של סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה תשס"א - 2001.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו בעבירות, ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הפנתה לנזקים הניכרים שנגרמו למתלוננים, וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר בפועל אשר יכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות. ב"כ הנאשם ביקש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ולהימנע מהטלת קנס ופיצוי. נטען שהנאשם דל אמצעים וכי אין ביכולתו לעמוד בעונש כלכלי מכביד. בנוסף, נטען כי יש להתחשב בעונש המוסכם, על פי הסדר הטיעון, לגבי נאשם מס' 2, שלגביו התחייבה המאשימה לדרוש בטיעוניה עונש נמוך יותר, אף על פי שבכתב האישום צוין כי שני הנאשמים, 1 ו-2, הנם בעליו המשותפים של משרד הנסיעות.

דברי הנאשם

הנאשם הצטער על מעשיו ועל הסבל שגרם למתלוננים, הכיר בטעות שעשה וטען כי מדובר בטעות עסקית שנעשתה בלא כוונה לפגוע. הנאשם ביקש מבית המשפט לגזור עליו את העונש המינימלי.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. באשר לשאלה אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים - שני הצדדים, בטיעוניהם לעונש, התייחסו למסכת העבירות שבוצעה, ושכללה 111 מעשי מרמה - כאל אירוע אחד, ולפיכך, בהיעדר מחלוקת לעניין זה, אתיחס אף אני כך לעבירות.

אציין בעניין זה, כי מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, לפיה בחינת הפרשה במבחני ההלכה שנקבעה בע"פ 4913/10 **ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)** מביאים למסקנה כי אכן נכון להתייחס לכל העבירות כאירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה כולל שייקח בחשבון, בין היתר, את ריבוי המקרים, שנעברו על פני תקופה לא ממושכת, בשיטה דומה, כשהשוני העיקרי בין מקרה למקרה נעוץ בזהות הקורבנות ובמידת הנזק שנגרם

לכל אחד מהם.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים

8. עבירות המרמה נועדו להגן על קניינו של הפרט, שכן הן פוגעות באופן ישיר באינטרסים הרכשיים והקנייניים של קורבנות העבירה. מלבד זכות הקניין האישית, נפגעו אינטרסים אישיים של אמון וציפייה להנאה ולקבלת שרות של המתלוננים. מעבר לכך, נפגעו גם ערכים חברתיים נוספים שעניינם חיי מסחר תקינים ויעילים, ואמון הציבור במערכות סחר ממוחשבות ובנותני שרות בכלל. בפרט נפגע מעמד של סוכני הנסיעות, כאשר הנאשמים פגעו באמון הציבור, המניע את ענף הנסיעות.

ראו לעניין זה את דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 752/90 **שמואל ברזל נגד מדינת ישראל**:

**"האינטרסה חברתית עליו באה העבירה המרמה להגן הוא אחופשה רצון, חופשה פעולה וחופשה בחי
רה של המרומה. פגיעה בחופשה, אשר באה הכתוצאה ממעשה המרמה,
ואשר הביאה למרמה היתרון או הישג, היא שעומדת ביסודותיה של העבירה שבסעיף 415
לחוק".**

מעשי העבירה פגעו פגיעה ניכרת בערכים המוגנים, וזאת בהתחשב בריבוי המעשים, השיטתיות והתחכום שבהם, בכך שנעשו תוך זמן קצר, והניבו רווח גבוה לנאשם ושותפיו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. מסכת העבירות בהן הורשע הנאשם, יחד עם שני הנאשמים הנוספים בוצעה על פני תקופה של כ- 8 חודשים, החל מחודש ינואר 2016 ועד לאמצע חודש אוגוסט 2016, בה הונו הנאשמים **111** מלקוחות משרד הנסיעות שבבעלותם של נאשמים 1 ו-2. המשרד נוהל בפועל על ידי נאשם מס' 1, בעוד שעל פי כתב האישום נאשם 2 לא נכח באופן יומיומי במשרד ולא נטל חלק פעיל בניהולו. אשר על כן, חלקו היחסי של הנאשם הוא גדול, משמעותי ומרכזי לעומת הנאשמים האחרים.

כפי שצויין, ב"כ הנאשם 1 טען, בין היתר, טענות על כך שנדרשת אחידות עונשית בעונשו של נאשם זה מול עונשו של הנאשם מס' 2, והפנה לכך שגם הנאשם מס' 2 היה בעליו של משרד הנסיעות, כמו הנאשם מס' 1, וכי למרות זאת סוכם לגביו על עמדה עונשית מקילה של המאשימה, לעומת עמדתה לגבי הנאשם מס' 1 (טיעון למאסר של שמונה חודשים בלבד לעומת 16 חודשים לנאשם מס' 1).

דין טענה זו להידחות, שכן כאמור, חלקו של נאשם זה במעשי העבירה גדול יותר לעומת חלקו של הנאשם מס' 2, שלא נכח במשרד בפועל. מעבר לכך, מדובר בהסדר טיעון, הכולל הסכמה על עמדה עונשית בלתי אחידה לגבי שלושת הנאשמים, ולפיכך אין להידרש לטענות שעניינן אחידות ענישה, הנוגדות למעשה את הסדר הטיעון.

10. מדובר במעשי מרמה, שבוצעו כלפי קורבנות רבים, בשיטת פעולה המנצלת באופן מתוכנן את אמון קהל הלקוחות, אשר שילמו ממיטב כספם תמורת סחורה שמטבעה מתקבלת בעין רק בעתיד. הנאשם וחבריו ניצלו את האמון שניתן לסוכני נסיעות, בכך שהנפיקו בכזב שוברי הזמנה ממוחשבים, אשר כלל לא היו מחוברים לרשת האינטרנט. הנאשם וחבריו גרפו אלפי שקלים רבים תמורת דפי נייר חסרי כל ערך, שהודפסו במדפסת, ואשר נחזו להיות אסמכתאות להזמנת טיסות או חבילות חופש, וזאת כשבפועל לא הזמינו מהספקים - חברות התעופה, בתי המלון וכו' את המוצרים כלל.

סממניה של הפרשה הפלילית מעידים על תכנון ומחשבה פלילית בסגנון ה"עוקץ" - כינוי הניתן ל"מבצעי מרמה" שמאופיינים בהתארגנות מרמה מכוונת, תוך פעילות שיטתית, ובזמן קצר, גריפתם של רווחים גדולים בטרם המזימה מתגלה, ובהעלמת הכספים, באופן שבו בעת גילוי המעשה, כבר לא ניתן לאתרם.

11. העבירות מאופיינות **בנוק ניכר**. תוך שמונה חודשים בלבד גרפו הנאשמים סכום העולה על חצי מיליון שקלים, רובו במזומן (כך צויין במפורש בכתב האישום).

מיעוטו של הסכום שולם באשראי, וחלק קטן ממנו הוחזר לחלק מהלקוחות על ידי חברות האשראי. עיון בהצהרות נפגעי העבירה מגלה כי לחלק מהלקוחות הציעו הנאשמים לשלם עבור הנופש או הטיסה במזומן וזאת בתמורה להנחה - מה שמצביע על דרך פעולה. לרובם של המתלוננים לא הוזמנו בפועל טיסות או נופשונים, והכסף ששילמו ירד לטמיון, ולחלק אחר הוזמן כרטיס בכיוון אחד, ובהגיעם של מתלוננים אלה לשדה התעופה, גילו כי לא הוזמן עבורם כרטיס טיסה חזרה לארץ, והם נאלצו להוציא סכומי כסף גדולים ולשלם עבור טיסות חזרה. חלק מהנפגעים ציינו בהצהרותיהם כי ספגו נזקים נוספים על אלה שנגרמו ישירות על ידי הנאשם וחבריו, בכך שרכשו פוליסות ביטוח שלא נוצלו בשל המרמה, שכרו רכב או הוציאו לשווא דרכון - כל אחד בנסיבותיו.

מעבר לנזק הכספי ולחסרון הכיס, אין להתעלם גם מעוגמת הנפש, הטרדה והטרחה שנגרמו למתלוננים, כשגילו בסמוך לחופשתם כי חלומם לצאת לחופשה נגדע בשל תרמית והונאה, וכספם נגזל מהם.

הגם שצויין כי חלק קטן מהמתלוננים הצליח לקבל החזר מחברות האשראי - הרי **שמהנאשם או מחבריו לא התקבל כל החזר**, ולא ברור היכן הם כל אותם כספים ששולמו על ידי הלקוחות לשווא.

מדיניות הענישה

12. עבירות המרמה הוכרו על ידי בית המשפט כעבירות חמורות, המחייבות את מיצוי הדין עם נאשמים.

ראו לדוגמא את הדברים שנאמרו בע"פ 9788/09 מדינת ישראל נגד דוד גולן ואח':

"בית משפט זה עמד לא אחת על הפער הקיים בין ההכרה הברורה כי מעשים של פגיעה בגוף וברכוש הינם עבירות שמתחייבת בגינם ענישה חמורה כדי להרתיע מפני סיכון שלום הציבור ובטחונו, לבין מידת הסלחנות הננקטת לא אחת ביחס לעבירות כלכליות של צווארון לבן, שנזקן לפרט ולציבור הרחב הנו רב ביותר. לעיתים, דוקא מעשי עבירה כאלה זוכים בבתי המשפט ליחס מקל ופשרני אף שנזקם לכלל, למשק ולכלכלה, ולאיומן שהציבור רוחש למערכות המשק והשלטון הוא רב ביותר. נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת-רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב-מעללים, הגוזל מליונים מכספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובות נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה הנבקע לעיתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור..."

13. עיון בפסיקה שניתנה בגין עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות מלמד כי ניתנה ענישה מחמירה וממשית בהתאם לכל מקרה על פי נסיבותיו, ואין מקרה הזהה במדויק לאחר, או לזה שבעניינו, אתיחס להלן לענישה במקרים דומים:

א. רע"פ 2224/11 **ענת חזיזה נגד מדינת ישראל (22.03.11)**, בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגישה המבקשת, אשר הודתה והורשעה בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף בנסיבות מחמירות, שביצעה תוך התחזות לסוכנת ביטוח יחד עם אחיה. בית המשפט קבע כי הנאשמת יחד עם אדם נוסף הוציאה מקורבנות תמימים כסף בשווי של למעלה מ-400,000 ₪, והיא נדונה ל-18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. עפ"ג (באר שבע) 17814-10-16 **ילנה ארושנוב נגד מדינת ישראל (14.12.16)**, המערערת הורשעה בהתאם להודאתה ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות רבות של קבלת דבר במרמה, 3 עבירות זיוף, 3 עבירות של שימוש במסמך מזויף, ועבירות רבות של הונאה בכרטיסי חיוב. מעשי המרמה בוצעו, באופן הדומה לעניינו של הנאשם, בסוכנות נסיעות, ובמכירת שווא כוזבת של מוצרי תיירות. היקף המרמה עמד על סך של 660,000 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשמת 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, 7,800 ₪ קנס, ופיצוי למתלוננים על סך 122,200 ₪. ערעורה של הנאשמת (צעירה ואם לתינוקת, אשר שרות המבחן המליץ לגביה על ענישה בעבודות שרות) לבית המשפט המחוזי - נדחה.

ג. עפ"ג (חיפה) 29459-11-13 **איברהים חסן נגד מדינת ישראל (6.3.14)**, הנאשם, יחד עם שותף נוסף, הקים חברה פיקטיבית שהציעה בכזב לפעול כחברת כוח אדם, ולאתר משרות עבודה בחו"ל, בנוסף הציעה אותה חברה בכזב הלוואות חוץ בנקאיות. הנאשמים גרפו במשך

תקופה קצרה סכומי כסף מלקוחות רבים, ולבסוף "חיסלו" את החברה, וניתקו קשר, לאחר שגרפו סכום של כ- 759,000 ₪, וכשהלקוחות גילו שרומם. הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי מכבד נדון בבית משפט השלום לארבע שנות מאסר, פיצויים בסך 379,000 ₪ וקנס בסך 20,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי (כמו גם ערעור המדינה על קולת העונש) נדחה.

ד. ת"פ (תל אביב) 12108-03-13 **מדינת ישראל נגד משה עזרא (10.07.16)**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הליך גישור, ב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף. כתוצאה ממצגים כוזבים, הפקידו המתלוננים בידי הנאשם, שיקים בסכום כולל של כ- 3,000,000 ₪. בית המשפט גזר עליו 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ו- 500,000 ₪ פיצוי.

ה. ת"פ (ירושלים) 38394-07-14 **מדינת ישראל נגד יקיר גבסו (21.05.15)**, הנאשם הודה והורשע בעשרים עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ובעשרים עבירות של מידע כוזב או פלט כוזב במחשב. בית המשפט גזר עליו 19 חודשי מאסר בפועל, הפעלת שני מאסרים מותנים בני 4 ו-8 חודשים בחופף זה לזה וחציה במצטבר למאסר שהוטל עליו, סה"כ ירצה הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ו. ת"פ (עכו) 2573-04-11 **מדינת ישראל נגד תורכי רדא (04.03.13)**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות זיוף מסמך כדי לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. הנאשם, רופא במקצועו, זייף רשומות רפואיות של מטופליו ללא ידיעתם, ובהסתמך על מצג שווא שילמה לו קופת חולים סך כולל של 217,000 ₪. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

14. בנסיבות ביצוען של העבירות, ובהתחשב במדיניות הענישה, מצאתי כי מתחם הענישה לגביו טענה המאשימה - בין 15 חודשי מאסר ועד שלוש שנות מאסר היו מתחם נכון והולם.

15. רכיבי הקנס והפיצוי

מדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי, בצע כסף פשוטו כמשמעו, במטרה להשגת רווח קל של הנאשם על חשבון לקוחותיו.

עונש כלכלי מתבקש איפוא, בין היתר למען מסר ברור בדבר חוסר הכדאיות בביצוע עבירות מסוג זה.

המאשימה עתרה הן להטלת קנס והן פיצוי לקורבנות בשל הנזק הכספי ועוגמת הנפש שנגרמו. ב"כ הנאשם טען כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה בשל השקעתו בעסק וכי הוא נעדר נכסים.

באשר לרכיב הפיצוי, טען הסנגור כי חלק מהנפגעים ביטלו את עסקאות האשראי שביצעו וקיבלו את כספם בחזרה, וכי בנוסף מתנהלות נגדו תביעות אזרחיות רבות לתשלום פיצויים. נטען כי הטלת קנס ופיצוי על הנאשם יביאו לתוצאה של הארכת המאסר בגין אי תשלום.

כאמור, מצאתי הכרח בהשתתפות ענישה כלכלית ממשית במקרה זה, ואולם יוטל פיצוי אחיד לכל המתלוננים, ללא קשר לשאלת הצלחתם בפניות לערכאות או לחברות האשראי.

אני סבורה כי נזקם של המתלוננים שהצליחו להשיב את כספם לא נמחק בעצם השבת הכספים, לנוכח נפילתם קורבן למרמה, ולפיכך הם זכאים לפיצוי עונשי במסגרת ההליך הפלילי.

גזירת עונשו של הנאשם

16. כזכור, המאשימה טענה, בהתאם למוסכם בהסדר הטיעון, לענישה שתכלול 16 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

בגזירת עונשו של הנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, מתוך רשימה המפורטת בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם בן 46, נעדר עבר פלילי, יליד חבר העמים שנזקק למתורגמן לשפה העברית, לא נשוי ואיננו אב לילדים.

הנאשם מצוי במעצר מיום 15/8/16. נטען כי צבר חובות כספיים גדולים שאין ביכולתו להשיב בשל מעצרו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי יקר, לאור ריבויים של העדים בתיק, לקח אחריות על מעשיו, אם כי ראה בהם הסתבכות עסקית, והצטער על ביצוע העבירות.

כאמור, לא הייתה לצד הבעת הצער כל השבה של כספי המרמה, ונטען כי הנאשם איננו בעל אמצעים, עד כי איננו יכול להשיב את הכספים. היעדר ההשבה, והיעלמותם של כספי המרמה, נזקפים לחובתו של הנאשם.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים.

בהתאם לקביעתי לגבי מתחם הענישה, מצאתי כי עמדתה העונשית של המאשימה לגבי הנאשם הינה מתונה, לוקחת בחשבון את נתוניו של הנאשם לקולא, ומכוונת לתחתיתו של מתחם הענישה.

אף על פי כן, כגמול על החיסכון בזמן השיפוטי, החלטתי להטיל מאסר הפוחת בחודש מזה שהתבקש בטיעוני המאשימה.

סוף דבר

17. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 15/8/16.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, על העבירה בה הורשע.
- ג. פיצוי על סך 1000 ₪ לכל אחד מ-111 המתלוננים ששם מפורט בנספח א' של כתב האישום המתוקן. סך הכל ישלם הנאשם 111,000 ₪, וזאת לא יאוחר מיום 15/2/18.
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 15/2/18, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב אדר תשע"ז, 20 מרץ 2017, במעמד הנוכחים.